

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2002

Vyhlásené: 11.10.2002

Časová verzia predpisu účinná od: 11.10.2002

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

593

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 9. decembra 1999 bol v New Yorku prijatý Medzinárodný dohovor o potláčaní financovania terorizmu.

V mene Slovenskej republiky bol dohovor podpísaný 26. januára 2001 v New Yorku.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 2334 z 2. júla 2002 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 19. augusta 2002. Ratifikačná listina bola uložená u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, deponitára dohovoru, 13. septembra 2002.

Dohovor nadobudol platnosť 10. apríla 2002 na základe článku 26 ods. 1 a pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 13. októbra 2002 na základe článku 26 ods. 2.

Slovenská republika urobila pri ratifikácii toto vyhlásenie:

„V súlade s článkom 7 ods. 3 Medzinárodného dohovoru o potláčaní financovania terorizmu Slovenská republika vyhlasuje, že bude vykonávať právomoc podľa článku 7 ods. 2 písm. a) až e) dohovoru“.

MEDZINÁRODNÝ DOHOVOR

o potláčaní financovania terorizmu

Preambula Štáty, zmluvné strany tohto dohovoru, majú na zreteli ciele a zásady Charty Organizácie Spojených národov týkajúce sa zachovania medzinárodného mieru a bezpečnosti, podpory dobrých susedských a priateľských vzťahov a spolupráce medzi štátmi, hlboko znepokojené celosvetovou eskaláciou teroristických činov vo všetkých jeho formách a prejavoch, pripomínajúc Deklaráciu pri príležitosti päťdesiateho výročia Organizácie Spojených národov obsiahnutú v rezolúcii Valného zhromaždenia 50/6 z 24. októbra 1995, pripomínajúc všetky relevantné rezolúcie Valného zhromaždenia v predmetnej veci vrátane rezolúcie Valného zhromaždenia 49/60 z 9. decembra 1994 a jej prílohy obsahujúcej Deklaráciu o opatreniach na odstránenie medzinárodného terorizmu, v ktorej členské štáty Organizácie Spojených národov opätovne slávnostne potvrdili jednoznačné odsúdenie všetkých teroristických činov, metód a praktík ako kriminálnych a neospravedliteľných činov, kdekoľvek a kýmkoľvek spáchaných vrátane tých, ktoré ohrozujú priateľské vzťahy medzi štátmi a národmi a ohrozujú územnú celistvosť a bezpečnosť štátov, poznamenávajú, že aj Deklarácia o opatreniach na odstránenie medzinárodného terorizmu vyzvala štáty naliehavo preskúmať rozsah existujúcich medzinárodných právnych predpisov o prevencii, potláčaní a odstránení terorizmu vo všetkých jeho formách a prejavoch s cieľom zabezpečiť ucelený právny rámec zahŕňajúci všetky aspekty veci, pripomínajúc odsek 3 písm. f) rezolúcie Valného zhromaždenia 51/210 zo 17. decembra 1996, v ktorej zhromaždenie vyzvalo všetky štáty, aby prostredníctvom vhodných vnútroštátnych opatrení prijali kroky na zabezpečenie prevencie a zmarenia financovania teroristov a teroristických organizácií bez ohľadu na to, či sa takéto financovanie uskutočňuje priamo alebo nepriamo prostredníctvom organizácií, ktoré majú alebo predstierajú aj charitatívne, sociálne alebo kultúrne ciele alebo ktoré sa zaoberajú aj protiprávnymi aktivitami, ako nedovolené obchodovanie so zbraňami, obchodovanie s drogami, výpalníctvo, vrátane využívania osôb s cieľom financovať teroristické aktivity, a najmä aby zväzili tam, kde je to vhodné, prijatie regulačných opatrení na prevenciu a zmarenie pohybu financií, pri ktorých je podozrenie, že sú určené na teroristické účely, a to tak, aby sa v žiadnom prípade nebránilo slobodnému pohybu legitímneho kapitálu a aby zintenzívnili výmenu informácií týkajúcich sa medzinárodného pohybu takýchto financií, pripomínajúc tiež rezolúciu Valného zhromaždenia 52/165 z 15. decembra 1997, v ktorej zhromaždenie vyzývalo štáty zväziť predovšetkým implementáciu opatrení uvedených v odseku 3 písm. a) až f) rezolúcie Valného zhromaždenia 51/210 zo 17. decembra 1996, pripomínajúc ďalej rezolúciu Valného zhromaždenia 53/108 z 8. decembra 1998, ktorou zhromaždenie rozhodlo, aby výbor vytvorený ad hoc rezolúciou Valného zhromaždenia 51/210 zo 17. decembra 1996 pripravil návrh medzinárodného dohovoru o potláčaní teroristického financovania, ktorý doplní príslušné existujúce medzinárodné dokumenty, zvažujúc, že financovanie terorizmu je predmetom vážneho znepokojenia medzinárodného spoločenstva ako celku, poznamenávajú, že počet a vážnosť činov medzinárodného terorizmu závisí od financovania, ktoré môžu teroristi získať, poznamenávajú, že existujúce multilaterálne právne dokumenty sa výslovne nezaoberajú takýmto financovaním, presvedčené o naliehavej potrebe posilniť medzinárodnú spoluprácu medzi štátmi pri plánovaní a prijímaní účinných opatrení na prevenciu financovania terorizmu, ako aj na jeho potláčanie prostredníctvom stíhania a trestania páchatelov, dohodli sa takto:

Článok 1**Na účely tohto dohovoru**

1. „finančné prostriedky“ znamenajú majetok akéhokoľvek druhu, hmotný alebo nehmotný, hnutelý alebo nehnuteľný, bez ohľadu na spôsob, akým bol získaný, a právne dokumenty alebo prostriedky v akejkoľvek forme vrátane elektronických alebo digitálnych, ktoré sú dôkazom dôvodu alebo nároku na takýto majetok, najmä bankové úvery, cestovné šeky, bankové šeky, platobné príkazy, akcie, dlhopisy, bondy, zmenky a akreditívy,
2. „štátne alebo vládne zariadenie“ je akékoľvek stále alebo dočasné zariadenie alebo dopravný prostriedok, ktorý používajú alebo ovládajú zástupcovia štátu, členovia vlády alebo parlamentu, sudcovia, úradníci, zamestnanci štátu alebo iného verejného orgánu alebo subjektu, alebo

zamestnanci alebo úradníci medzivládnej organizácie v súvislosti s ich oficiálnymi povinnosťami,

3. „príjmy“ sú akékoľvek finančné prostriedky pochádzajúce alebo získané priamo alebo nepriamo spáchaním trestného činu podľa článku 2.

Článok 2

1. Každá osoba spácha trestný čin v zmysle tohto dohovoru, ak akýmkoľvek spôsobmi, priamo alebo nepriamo, protiprávne a úmyselne, poskytuje alebo zhromažďuje finančné prostriedky s úmyslom alebo s vedomím, že by sa mali úplne alebo čiastočne použiť s cieľom vykonať

- a) čin, ktorý je trestným činom podľa niektorej zo zmlúv uvedených v prílohe, ako ho definuje táto zmluva, alebo
- b) akýkoľvek iný čin, ktorého úmyslom je spôsobiť smrť alebo vážnu ujmu na zdraví civilnej osobe alebo akejkoľvek inej osobe, ktorá sa aktívne nezúčastňuje na nepriateľských akciách v prípade ozbrojeného konfliktu, ak účelom tohto činu bolo na základe jeho povahy alebo súvislosti zastrašiť obyvateľstvo alebo prinútiť vládu alebo medzinárodnú organizáciu niečo konať alebo zdržať sa nejakého konania.

2.

a)

Pri uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe môže štát, zmluvná strana, ktorý nie je zmluvnou stranou niektorej zmluvy uvedenej v prílohe, vyhlásiť, že pri uplatňovaní tohto dohovoru vo vzťahu k štátu, zmluvnej strane, sa zmluva nebude považovať za zaradenú do prílohy uvedenej v odseku 1 písm. a). Vyhlásenie stráca účinnosť, ak zmluva nadobudne platnosť pre štát, zmluvnú stranu, ktorý túto skutočnosť oznámi deponitárovi.

b)

Ak štát, zmluvná strana, prestane byť zmluvnou stranou zmluvy uvedenej v prílohe, môže urobiť vyhlásenie podľa tohto článku vo vzťahu k tejto zmluve.

3.

V súvislosti s činom, ktorý je trestným činom podľa odseku 1, nie je potrebné, aby sa finančné prostriedky skutočne použili na vykonanie trestného činu podľa odseku 1 písm. a) alebo b).

4.

Každá osoba spácha trestný čin, ak sa pokúsi spáchať trestný čin podľa odseku 1 tohto článku.

5.

Každá osoba spácha trestný čin, ak

a)

sa zúčastní ako spolupáchateľ na trestnom čine podľa odseku 1 alebo 4 tohto článku,

b)

organizuje alebo riadi iné osoby pri spáchaní trestného činu podľa odseku 1 alebo 4 tohto článku,

c)

prispieva k spáchaniu jedného alebo viacerých trestných činov podľa odseku 1 alebo 4 tohto článku skupinou osôb, ktoré konajú so spoločným cieľom. Takáto podpora musí byť úmyselná a taktiež

i)

musí byť vykonaná s cieľom pokračovať v trestnej činnosti alebo v trestnom celi skupiny, keď takáto činnosť alebo cieľ zahŕňa spáchanie trestného činu podľa odseku 1 tohto článku, alebo

ii)

musí byť vykonaná so znalosťou úmyslu skupiny spáchať trestný čin podľa odseku 1 tohto článku.

Článok 3

Tento dohovor sa nepoužije, ak trestný čin je spáchaný na území jediného štátu, ak údajný páchatel je príslušníkom tohto štátu a nachádza sa na území tohto štátu a žiadny ďalší štát nemá základ na výkon právomoci podľa článku 7 ods. 1 alebo článku 7 ods. 2 s výnimkou primeraného použitia ustanovení článkov 12 až 18 v týchto prípadoch.

Článok 4

Každý štát, zmluvná strana, prijme opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na to, aby

a)

trestné činy podľa článku 2 tohto dohovoru boli ustanovené ako trestné činy podľa jeho vnútroštátneho práva,

b)

sa na tieto trestné činy uložili primerané tresty, ktoré zohľadnia ich závažnosť.

Článok 5

1.

Každý štát, zmluvná strana, prijme v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi princípmi potrebné opatrenia s cieľom umožniť, aby bola právnická osoba so sídlom na jeho území alebo organizovaná podľa jeho právneho poriadku zodpovedná v prípade, ak osoba zodpovedná za riadenie alebo kontrolu takejto právnickej osoby spácha trestný čin podľa článku 2 pri výkone svojej funkcie. Takáto zodpovednosť môže byť trestnoprávna, občianskoprávna alebo administratívno-právna.

2.

Takáto zodpovednosť sa nedotýka trestnoprávnej zodpovednosti jednotlivcov, ktorí spáchali trestné činy.

3.

Každý štát, zmluvná strana, zabezpečí najmä, aby boli právnickým osobám zodpovedným v súlade s odsekom 1 uložené účinné, primerané a odradzujúce trestnoprávne, občianskoprávne alebo administratívno-právne sankcie. Takéto sankcie môžu zahŕňať aj peňažné sankcie.

Článok 6

Každý štát, zmluvná strana, prijme potrebné opatrenia tam, kde je to vhodné, aj vrátane vnútroštátneho zákonodarstva, ktoré zabezpečia, aby trestné činy v pôsobnosti tohto dohovoru neboli za žiadnych okolností ospravedliteľné tým, že sa zväžia ich politická, filozofická, ideologická, rasová, etnická, náboženská alebo iná podobná povaha.

Článok 7

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme opatrenia potrebné na to, aby mohol vykonávať právomoc nad trestnými činmi uvedenými v článku 2, ak

a)

trestný čin je spáchaný na území tohto štátu,

b)

trestný čin je spáchaný na palube lode plávajúcej pod vlajkou tohto štátu alebo lietadla registrovaného podľa právneho poriadku tohto štátu v čase spáchania trestného činu,

- c) trestný čin je spáchaný občanom tohto štátu.
2. Štát, zmluvná strana, môže vykonávať právomoc nad každým takýmto trestným činom, ak
- a) trestný čin bol zameraný na vykonanie trestného činu uvedeného v článku 2 ods. 1 písm. a) alebo b), alebo jeho výsledkom bolo vykonanie takéhoto trestného činu, a to na území tohto štátu alebo proti občanovi tohto štátu,
- b) trestný čin bol zameraný na vykonanie trestného činu uvedeného v článku 2 ods. 1 písm. a) alebo b), alebo jeho výsledkom bolo vykonanie takéhoto trestného činu, a to proti štátnemu alebo vládnemu zriadeniu tohto štátu v zahraničí vrátane diplomatických a konzulárnych misií tohto štátu,
- c) trestný čin bol zameraný na trestný čin uvedený v článku 2 ods. 1 písm. a) alebo b), alebo jeho výsledkom bol takýto trestný čin, ak boli spáchané s úsilím prinútiť tento štát niečo konať alebo zdržať sa nejakého konania,
- d) trestný čin spáchala osoba bez štátnej príslušnosti, ktorá má svoj obvyklý pobyt na území tohto štátu,
- e) trestný čin bol spáchaný na palube lietadla, ktoré prevádzkuje vláda tohto štátu.
3. Pri ratifikácii, prijatí, schválení alebo prístupe k tomuto dohovoru každý štát, zmluvná strana, oznámi generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov právomoc, ktorú bude vykonávať v súlade s odsekom 2. Ak by došlo k akejkoľvek zmene, príslušný štát, zmluvná strana, ju okamžite oznámi generálnemu tajomníkovi.
4. Každý štát, zmluvná strana, takisto prijme opatrenia, ktoré môžu byť potrebné na založenie svojej jurisdikcie nad trestnými činmi podľa článku 2 v prípade, ak sa údajný páchatel nachádza na jeho území a túto osobu nevydá žiadnemu zo štátov, zmluvných strán, ktoré založili svoju jurisdikciu v súlade s odsekom 1 alebo 2.
5. Ak sa viac štátov ako jeden štát, zmluvná strana, domáha jurisdikcie nad trestnými činmi uvedenými v článku 2, príslušné štáty, zmluvné strany, sa budú usilovať vhodne koordinovať svoje kroky, najmä vo vzťahu k podmienkam na stíhanie a k spôsobom vzájomnej právnej pomoci.
6. Tento dohovor nevyklučuje výkon akejkoľvek trestnoprávnej jurisdikcie založenej štátom, zmluvnou stranou, v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom, pričom nie sú dotknuté normy všeobecného medzinárodného práva.

Článok 8

1. Každý štát, zmluvná strana, prijme vhodné opatrenia v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi princípmi na identifikáciu, odhalenie a zmrazenie alebo zhabanie akýchkoľvek finančných prostriedkov použitých alebo vymedzených na účely spáchania trestných činov podľa článku 2, ako aj príjmov pochádzajúcich z takýchto trestných činov, a to na účely ich možného prepadnutia.
2. Každý štát, zmluvná strana, prijme vhodné opatrenia v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi princípmi na prepadnutie finančných prostriedkov použitých alebo vymedzených na účely spáchania trestných činov podľa článku 2, ako aj príjmov pochádzajúcich z týchto trestných činov.

3. Každý štát, zmluvná strana, môže zvážiť, či uzavrie dohody o podieľaní sa na finančných prostriedkoch, ktoré pochádzajú z prepadnutí podľa tohto článku, s ostatnými štátmi, zmluvnými stranami, a to na základe princípu pravidelnosti alebo z prípadu na prípad.
4. Každý štát, zmluvná strana, zváži vytvorenie mechanizmu, na ktorého základe sa finančné prostriedky pochádzajúce z prepadnutí podľa tohto článku použijú ako kompenzácia obetiam trestných činov podľa článku 2 ods. 1 písm. a) alebo b) alebo ich rodinám.
5. Ustanovenia tohto článku sa vykonávajú bez toho, aby sa dotkli práv tretích strán konajúcich dobromyseľne.

Článok 9

1. Po prijatí informácie, že osoba, ktorá spáchala alebo údajne spáchala trestný čin uvedený v článku 2, sa môže nachádzať na území štátu, zmluvnej strany, tento štát, zmluvná strana, prijme také opatrenia podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku, aké môžu byť potrebné na vyšetrovanie skutočností obsiahnutých v informácii.
2. Štát, zmluvná strana, na ktorého území sa páchatel alebo údajný páchatel nachádza, po tom, ako sa ubezpečí, že okolnosti na to oprávňujú, prijme vhodné opatrenia podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku, aby zaručil prítomnosť osoby na účel stíhania alebo vydania.
3. Každá osoba, vo vzťahu ku ktorej sa prijímú opatrenia uvedené v odseku 2, má právo
 - a) spojiť sa bez meškania s najbližším vhodným zástupcom štátu, ktorého je občanom, alebo štátu, ktorý je iným spôsobom oprávnený chrániť práva tejto osoby, alebo so zástupcom štátu, na ktorého území má obvyklý pobyt, ak je táto osoba bez štátnej príslušnosti,
 - b) aby ju navštívil zástupca tohto štátu,
 - c) byť informovaná o svojich právach podľa písmen a) a b).
4. Práva uvedené v odseku 3 sa budú vykonávať v súlade so zákonmi a s inými právnymi predpismi štátu, na ktorého území sa páchatel alebo údajný páchatel nachádza, pod podmienkou, že tieto zákony a iné právne predpisy musia umožniť plné uplatnenie cieľov, na ktoré sú určené práva podľa odseku 3.
5. Ustanovenia odsekov 3 a 4 sa nedotýkajú práva ktoréhokoľvek štátu, zmluvnej strany, ktorý si uplatňuje právomoc v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. b) alebo ods. 2 písm. b), aby vyzval Medzinárodný výbor Červeného kríža spojiť sa s údajným páchatelom a navštíviť ho.
6. Ak štát, zmluvná strana, vzal podľa ustanovení tohto článku osobu do väzby, ihneď oznámi priamo alebo prostredníctvom generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov štátom, zmluvným stranám, ktoré založili svoju jurisdikciu podľa článku 7 ods. 1 alebo 2, a ak to považuje za vhodné, aj ktorémukoľvek inému dotknutému štátu, zmluvnej strane, skutočnosť, že takáto osoba je vo väzbe, a okolnosti, ktoré oprávňujú väzbu tejto osoby. Štát, ktorý vedie vyšetrovanie predvídané odsekom 1, ihneď oznámi uvedeným štátom, zmluvným stranám, svoje zistenia a oznámi, či má v úmysle uplatniť svoju jurisdikciu.

Článok 10

1. Ak sa uplatňuje článok 7, štát, zmluvná strana, na ktorého území sa údajný páchatel

nachádza, je povinný, ak túto osobu nevydá, bez akejkoľvek výnimky a bez ohľadu na to, či bol trestný čin spáchaný na jeho území, predložiť prípad bez neprimeraného odkladu príslušným orgánom na účel stíhania podľa procesného postupu v súlade s právnym poriadkom tohto štátu. Tieto orgány rozhodnú rovnakým spôsobom ako v prípade akéhokoľvek iného závažného trestného činu podľa právneho poriadku tohto štátu.

2. Kedykoľvek, keď je štát, zmluvná strana, oprávnený podľa svojho vnútroštátneho právneho poriadku vydať alebo inak odovzdať svojich občanov iba za podmienky, že budú vrátení na výkon trestu uloženého ako výsledok procesu alebo konania, pre ktoré boli vydaní alebo odovzdaní, a tento štát a štát žiadajúci o vydanie sa dohodnú na tejto možnosti a ďalších podmienkach, ktoré považujú za primerané, bude sa takéto podmienené vydanie alebo odovzdanie považovať za dostatočné splnenie povinnosti uvedenej v odseku 1.

Článok 11

1. Trestné činy uvedené v článku 2 sa považujú za také trestné činy, na ktoré sa vzťahuje vydávanie, v každej zmluve o vydávaní uzavretej medzi ktorýmikoľvek štátmi, zmluvnými stranami, pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru. Štáty, zmluvné strany, sa zaväzujú zahrnúť tieto trestné činy ako trestné činy, na ktoré sa vzťahuje vydávanie, do každej zmluvy o vydávaní, ktorú medzi sebou uzavrú.
2. Ak štát, zmluvná strana, ktorý podmieňuje vydanie existenciou zmluvy, prijme žiadosť o vydanie od iného štátu, zmluvnej strany, s ktorým nemá uzavretú zmluvu o vydávaní, môže dožiadaný štát, zmluvná strana, podľa svojej voľby považovať tento dohovor za právny základ na vydanie vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 2. Vydanie podlieha ostatným podmienkam podľa právneho poriadku dožiadaného štátu.
3. Štáty, zmluvné strany, ktoré nepodmieňujú vydávanie existenciou zmluvy, uznávajú trestné činy uvedené v článku 2 za trestné činy, pre ktoré je vo vzťahu medzi nimi možné vydanie, podľa podmienok právneho poriadku dožiadaného štátu.
4. Ak je to potrebné, postupuje sa pri trestných činoch uvedených v článku 2 na účely vydávania medzi štátmi, zmluvnými stranami, tak, akoby boli spáchané nielen na území štátu, na ktorého území sa stali, ale aj na území štátov, ktoré založili jurisdikciu v súlade s článkom 7 ods. 1 a 2.
5. Ustanovenia všetkých zmlúv a dohôd o vydávaní medzi štátmi, zmluvnými stranami, vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 2 sa považujú za zmenené medzi štátmi, zmluvnými stranami, v rozsahu, v akom sú nezlučiteľné s týmto dohovorom.

Článok 12

1. Štáty, zmluvné strany, si navzájom poskytnú najväčšiu mieru pomoci v súvislosti s vyšetrovaním, trestným alebo vydávacím konaním vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článku 2 vrátane pomoci pri získavaní dôkazov potrebných na konanie, ktoré majú k dispozícii.
2. Štáty, zmluvné strany, nemôžu odmietnuť žiadosť o vzájomnú právnu pomoc z dôvodu bankového tajomstva.
3. Požadujúca zmluvná strana neposkytne ani nepoužije informáciu alebo dôkaz poskytnuté dožiadanou stranou bez predchádzajúceho súhlasu dožiadanej strany na iné vyšetrovanie, stíhanie alebo konanie, ako na to, ktoré bolo uvedené v žiadosti.
4. Každý štát, zmluvná strana, môže zväziť vytvorenie mechanizmu na výmenu informácie alebo dôkazu medzi zmluvnými stranami potrebných na vznik trestnoprávnej, občianskoprávnej alebo administratívno-právnej zodpovednosti podľa článku 5.

5.

Štáty, zmluvné strany, budú vykonávať svoje záväzky podľa odsekov 1 a 2 v súlade so zmluvami a s inými dohodami o vzájomnej právnej pomoci alebo výmene informácií, ktoré môžu byť medzi nimi uzavreté. Ak také zmluvy alebo dohoda chýbajú, štáty, zmluvné strany, si navzájom poskytnú pomoc v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 13

Žiadny z trestných činov podľa článku 2 sa nebude považovať na účely vydávania alebo vzájomnej právnej pomoci za fiškálny trestný čin. V súlade s tým štáty, zmluvné strany, nemôžu odmietnuť žiadosť na vydanie alebo o vzájomnú právnu pomoc len na základe toho, že sa týka fiškálneho trestného činu.

Článok 14

Žiaden z trestných činov uvedených v článku 2 sa nebude považovať na účely vydávania alebo vzájomnej právnej pomoci za politický trestný čin, za trestný čin súvisiaci s politickým trestným činom alebo za trestný čin politicky motivovaný. V súlade s tým žiadosť na vydanie alebo o vzájomnú právnu pomoc založená na takom trestnom čine nemôže byť odmietnutá len na základe toho, že sa týka politického trestného činu, trestného činu súvisiaceho s politickým trestným činom alebo trestného činu politicky motivovaného.

Článok 15

Nič v tomto dohovore sa nebude vykladať tak, že zakladá záväzok vydať alebo poskytnúť vzájomnú právnu pomoc, ak dožiadaný štát, zmluvná strana, má podstatné dôvody predpokladať, že žiadosť na vydanie pre trestné činy podľa článku 2 alebo o vzájomnú právnu pomoc vo vzťahu k takýmto trestným činom bola urobená s cieľom stíhať alebo trestať osobu z dôvodu jej rasy, náboženstva, národnosti, etnického pôvodu alebo politického názoru alebo že vyhovenie žiadosti by spôsobilo ujmu na postavení tejto osoby z ktoréhokolvek z týchto dôvodov.

Článok 16

1.

Osoba, ktorá je vo väzbe alebo vykonáva trest na území jedného štátu, zmluvnej strany, a iný štát, zmluvná strana, žiada jej účasť na účely identifikácie, svedectva alebo iným spôsobom poskytnúť dôkazný prostriedok na vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov podľa článku 2, môže byť odovzdaná, ak sú splnené tieto podmienky:

a)

osoba slobodne dá súhlas po tom, čo bola poučená,

b)

príslušné orgány oboch štátov s tým súhlasia za podmienok, ktoré tieto štáty považujú za potrebné.

2.

Na účely tohto článku

a)

štát, ktorému je osoba odovzdávaná, má právo a povinnosť držať odovzdávanú osobu vo väzbe, ak štát, z ktorého bola osoba odovzdaná, nežiada alebo nepovolí iný postup,

b)

štát, ktorému je osoba odovzdávaná, bez odkladu vykoná svoj záväzok vrátiť osobu do väzby štátu, z ktorého bola osoba odovzdaná, tak ako sa príslušné orgány oboch štátov vopred alebo inak dohodli,

- c) štát, ktorému je osoba odovzdávaná, nebude požadovať od štátu, z ktorého bola osoba odovzdaná, začatie vydávacieho konania na návrat tejto osoby,
 - d) osobe, ktorá bola odovzdaná, sa obdobie, počas ktorého bola vo väzbe štátu, ktorému bola odovzdaná, započíta do výkonu trestu v štáte, z ktorého bola odovzdaná.
3. Ak štát, zmluvná strana, z ktorého sa osoba v súlade s týmto článkom odovzdáva, nedá súhlas, táto osoba bez ohľadu na štátnu príslušnosť nebude stíhaná, vzatá do väzby alebo jej osobná sloboda nebude iným spôsobom obmedzená na území štátu, ktorému je odovzdávaná, vo vzťahu k činom alebo odsúdeniam pred jej odchodom z územia štátu, z ktorého bola táto osoba odovzdaná.

Článok 17

Každý osobe, ktorá je v súlade s týmto dohovorom vzatá do väzby alebo sa voči nej prijímú akékoľvek iné opatrenia, alebo sa voči nej vedie konanie, bude zaručené spravodlivé zaobchádzanie vrátane poskytnutia všetkých práv a záruk v súlade s právom štátu, na ktorého území sa táto osoba nachádza, ako aj s platnými ustanoveniami medzinárodného práva vrátane medzinárodnej právnej úpravy ľudských práv.

Článok 18

1. Štáty, zmluvné strany, budú spolupracovať pri predchádzaní trestným činom podľa článku 2 tým, že prijímú všetky možné prostriedky, inter alia, okrem iného aj potrebné vnútroštátne právne predpisy, aby sa na ich území predchádzalo a čelilo prípravám na spáchanie týchto trestných činov buď na ich území, alebo mimo neho, a to vrátane

- a) opatrení, ktorými zakázu na svojom území nezákonné aktivity osôb a organizácií, ktoré vedome podporujú, podnecujú, organizujú alebo sa zúčastňujú na páchaní trestných činov podľa článku 2,
- b) opatrení, ktoré vyžadujú od finančných inštitúcií alebo iných profesií, ktoré sa zaoberajú finančnými transakciami, použiť najúčinnšie dostupné opatrenia na identifikáciu svojich stálych alebo občasných zákazníkov, ako aj zákazníkov, v ktorých záujme sú účty otvorené, venovať osobitnú pozornosť nezvyčajným alebo podozrivým transakciám a oznamovať transakcie podozrivé z toho, že majú pôvod v kriminálnej aktivite. Na tento účel štáty, zmluvné strany, zväžia
 - i) prijatie právnych predpisov, ktoré zakazujú otvorenie účtu neidentifikovaným alebo neidentifikovateľným držiteľom alebo príjemcom a prijatie opatrení na zabezpečenie, že tieto inštitúcie overia totožnosť skutočného vlastníka týchto transakcií,
 - ii) vo vzťahu k identifikácii právnických osôb požadovať od finančných inštitúcií, aby, ak je to potrebné, prijali opatrenia na overenie právnej subjektivity a štruktúry zákazníka tým, že zabezpečia z verejného registra, od zákazníka alebo z oboch zdrojov dôkaz o vzniku vrátane informácie týkajúcej sa názvu zákazníka, právnej formy, sídla, členov riadiacich orgánov a ustanovení upravujúcich oprávnenie zaväzovať subjekt,
 - iii) prijatie právnych predpisov ukladajúcich finančným inštitúciám povinnosť okamžite oznámiť príslušným orgánom všetky komplexné a nezvyčajne rozsiahle transakcie, ako aj nezvyčajné charakteristické znaky transakcií, ktoré nemajú zjavný ekonomický alebo zákonný cieľ, a to bez toho, aby oznámenie podozrenia urobeného dobromyseľne zakladalo trestnoprávnu alebo občianskoprávnu zodpovednosť za porušenie akéhokoľvek obmedzenia o poskytnutí informácií,

- iv) požadovať od finančných inštitúcií uchovávať najmenej päť rokov všetky potrebné záznamy o vnútroštátnych a medzinárodných transakciách.
2. Štáty, zmluvné strany, budú spolupracovať pri predchádzaní trestným činom podľa článku 2 tým, že zväžia
- a) opatrenia dohľadu vrátane napríklad zavedenia licencií pre organizácie zaoberajúce sa prevodom peňazí,
 - b) možné opatrenia na odhalenie alebo sledovanie fyzického cezhraničného prevozu hotovosti a cenných papierov na doručiteľa prevoditeľných rubropisom pod podmienkou prísnych záruk na zabezpečenie riadneho použitia informácií a bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom bránilo slobode pohybu kapitálu.
3. Štáty, zmluvné strany, budú spolupracovať pri predchádzaní trestným činom podľa článku 2 výmenou presných a overených informácií v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi a koordináciou administratívnych a iných vhodných opatrení prijatých na predchádzanie spáchaniu trestných činov podľa článku 2 najmä
- a) vytvorením a udržiavaním komunikačných kanálov medzi svojimi príslušnými orgánmi a úradmi na uľahčenie bezpečnej a rýchlej výmeny informácií týkajúcich sa všetkých aspektov trestných činov podľa článku 2,
 - b) vzájomnou spoluprácou pri vykonávaní vyšetrovania vo vzťahu k trestným činom podľa článku 2, týkajúcou sa
 - i) totožnosti osôb a ich aktivít, vo vzťahu ku ktorým existuje dôvodné podozrenie, že sa môžu zúčastňovať na trestnej činnosti podľa článku 2,
 - ii) pohybu finančných prostriedkov týkajúcich sa páchania takých trestných činov.
4. Štáty, zmluvné strany, si môžu vymieňať informácie prostredníctvom Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície (Interpol).

Článok 19

Štát, zmluvná strana, kde je údajný páchatel' stíhaný, oznámi v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi alebo použiteľnými postupmi konečný výsledok konania generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, ktorý postúpi informáciu ostatným štátom, zmluvným stranám.

Článok 20

Štáty, zmluvné strany, vykonajú svoje záväzky podľa tohto dohovoru spôsobom, aký je v súlade so zásadou zvrchovanej rovnosti a územnej celistvosti štátov a so zásadou nezasahovania do vnútorných záležitostí iného štátu.

Článok 21

Nič v tomto dohovore sa nedotýka iných práv, záväzkov a zodpovednosti štátov a jednotlivcov podľa

medzinárodného práva, najmä cieľov Charty Organizácie Spojených národov, medzinárodného humanitárneho práva a iných príslušných dohovorov.

Článok 22

Niž v tomto dohovore neopravňuje štát, zmluvnú stranu, uskutočniť na území iného štátu, zmluvnej strany, výkon jurisdikcie alebo právomocí, ktoré sú výhradne zverené orgánom tohto iného štátu, zmluvnej strany, podľa jej vnútroštátnych právnych predpisov.

Článok 23

1. Príloha sa môže meniť doplnením relevantných zmlúv, ktoré

- a) sú otvorené na účasť všetkým štátom,
 - b) nadobudli platnosť,
 - c) boli ratifikované, prijaté, schválené alebo k nim pristúpilo minimálne 22 štátov, zmluvných strán, tohto dohovoru.
2. Po nadobudnutí platnosti tohto dohovoru môže ktorýkoľvek štát, zmluvná strana, navrhnúť takéto doplnenie. Každý návrh na doplnenie sa zašle depozitárovi v písomnej forme. Depozitár oznámi návrhy, ktoré spĺňajú požiadavky odseku 1 všetkým štátom, zmluvným stranám, a požiada ich o stanovisko, či navrhnuté doplnenie má byť prijaté.
3. Navrhnuté doplnenie sa považuje za prijaté, ak proti nemu nepodá písomné námietky najneskôr 180 dní po oznámení najmenej jedna tretina štátov, zmluvných strán.
4. Prijaté doplnenie prílohy nadobudne platnosť tridsať dní po uložení dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení tohto doplnenia pre tie štáty, zmluvné strany, ktoré uložili príslušnú listinu. Pre každý štát, zmluvnú stranu, ktorý ratifikuje, prijme alebo schváli doplnenie po uložení dvadsiatej druhej listiny, nadobudne doplnenie platnosť tridsiaty deň po tom, čo tento štát, zmluvná strana, uloží svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí alebo schválení.

Článok 24

1. Akýkoľvek spor medzi dvoma alebo viacerými štátmi, zmluvnými stranami, týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru, ktorý sa nemôže vyriešiť rokovaním v prijateľnom čase, bude na žiadosť jedného z nich predložený na rozhodcovské konanie. Ak sa strany v lehote šiestich mesiacov odo dňa žiadosti o rozhodcovské konanie nevedia dohodnúť na organizácii rozhodcovského konania, ktorákoľvek z týchto strán môže spor postúpiť Medzinárodnému súdnemu dvoru na základe podania v súlade so Štatútom dvora.
2. Každý štát môže pri podpise, ratifikácii, prijatí, schválení alebo pri prístupe k tomuto dohovoru vyhlásiť, že sa necíti viazaný odsekom 1. Ostatné štáty, zmluvné strany, nie sú viazané odsekom 1 vo vzťahu k štátu, zmluvnej strane, ktorý urobil takúto výhradu.
3. Každý štát, zmluvná strana, ktorý urobil výhradu v súlade s odsekom 2, môže kedykoľvek túto výhradu odvolať oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.

Článok 25

1. Tento dohovor je otvorený na podpis všetkým štátom od 10. januára 2000 do 31. decembra 2001 v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku.

2. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
3. Tento dohovor je otvorený na prístup ktorémukoľvek štátu. Listiny o prístupe budú uložené u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.

Článok 26

1. Tento dohovor nadobudne platnosť tridsiaty deň nasledujúci po dni uloženia dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
2. Pre každý štát, ktorý ratifikuje, prijme, schváli alebo pristúpi k dohovoru po uložení dvadsiatej druhej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe, nadobudne dohovor platnosť tridsiaty deň po uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe tohto štátu.

Článok 27

1. Každý štát, zmluvná strana, môže tento dohovor vypovedať písomným oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov.
2. Výpoveď nadobudne účinnosť jeden rok po dni prijatia oznámenia generálnym tajomníkom Organizácie Spojených národov.

Článok 28

Originál tohto dohovoru, ktorého anglické, arabské, čínske, francúzske, ruské a španielske znenie je rovnako autentické, bude uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý zašle jeho overené kópie všetkým štátom.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to svojimi vládami splnomocnení, podpísali tento dohovor, ktorý bol otvorený na podpis v sídle Organizácie Spojených národov v New Yorku 10. januára 2000.

PRÍLOHA

1. Dohovor o potláčaní protiprávneho zmocnenia sa lietadiel, podpísaný v Haagu 16. decembra 1970.
2. Dohovor o potláčaní protiprávnych činov ohrozujúcich bezpečnosť civilného letectva, podpísaný v Montreale 23. septembra 1971.
3. Dohovor o zabránení a trestaní trestných činov proti osobám požívajúcim medzinárodnú ochranu včítane diplomatických zástupcov, prijatý Valným zhromaždením Organizácie Spojených národov 14. decembra 1973.
4. Medzinárodný dohovor proti braniu rukojemníkov, prijatý Valným zhromaždením Organizácie Spojených národov 17. decembra 1979.
5. Dohovor o fyzickej ochrane jadrových materiálov, prijatý vo Viedni 3. marca 1980.
6. Protokol o potláčaní násilných protiprávnych činov na letiskách slúžiacich medzinárodnému civilnému letectvu, doplňujúci Dohovor o potláčaní protiprávnych činov ohrozujúcich bezpečnosť civilného letectva, podpísaný v Montreale 24. februára 1988.
7. Dohovor o potláčaní protiprávnych činov proti bezpečnosti námornej plavby, podpísaný v Ríme 10. marca 1988.
8. Protokol o potláčaní protiprávnych činov proti bezpečnosti pevných plošín umiestnených na podmorskej plytčine, podpísaný v Ríme 10. marca 1988.
9. Medzinárodný dohovor o potláčaní bombového terorizmu, prijatý Valným zhromaždením Organizácie Spojených národov 15. decembra 1997.

